מתני' ימי נדותה דאין רואין ליזבה. וא"ת דבשילה בת סימן (נקמן דף מ.) אמר ימי נדותה שאינה רואה ליזבה בהן שולין לספירת זיבתה וי"ל דהתם מיירי בזבה קטנה שרואה יום י"ל דיום י"ב הויא ביה תחלת נדה ושולה לה: **על** כרחך הקישן הכתוב. ואין מקישין על ההיקש וא"ת והא כפי' התוספה (מנחות דף פב.) פריך ר"ע לר' אליעזר וכי דנין אפשר מקל אפשר אע"ג דטעמא דרבי אליעזר דדרים היקשא מוטבדת שיהא כל הטבדות שוות ור"ע נמי אית ליה היקשא דוטבדת בפרק מי שהיה טמא (פסחים דף ט.) וי"ל דהתם לא מלי למימר על כרחך הקישן הכתוב דאליעזר היקשא להכא דרשות דפסחים (דף ט.): **ארבעים** מיבעיא. בסוכה לא פריך כי האי גוונא מרבי יהודה דמכשיר עד מרבעים וחמשים אמה התם משום דקים ליה דלא דוקא אלא מרבעים וחמשים כדאמרי אינשי ואפילו מוסא אבל הכא הוי דוקא תמשים כדקתני בסמוך וחמשים שהולך מטהר ובפרק מפנין (שבת דף קט:) דפריך השתא ה' קופות ד' מיבעיא המקשה סבר דדוקא נקט ומשני דלא דוקא נקט אלא ד' והי' כדאמרי אינשי ועוד מנני דהוה דוקא ד' מתאנר קמן וה' מתאנר גדול ובפרק אע"פ (מנחות דף ס.) חיטא יונק אפי' ד' וה' שנים נמי לא דייק התם משום דלא דוקא ה' אלא אפי' אבילתו על כתפו ובפרק הזרוע (חולין דף קנב:) דאמר כהן שבא ב' וג' שבאות פטור מן המחטת מכאן ואילך חייב במחטת התם נקט ב' לרבי דאמר "בתרי זימני הוה חזקה ולרשב"ג ג': **ורב** אדא בר אהבה אמר אף יומים הראויים לספירת זיבתה. וא"ת מה הוסיף על דברי רב הא לרב נמי הראויין לספירה הייט ז' ימים אחר י"ל יום ואם מתחלתם י"ל אחרים שהם ימי זיבה וא"כ לדידיה נמי לעולם קשיי מטהר ויל"ל דאינה נדה עד שיעברו שבעה ימי הספירה אחר י"ל ואם דאתה אי אף אבילתו עמאה לרב ולרב אדא טהורה דראויין לספירת אחר י"ל דלדי היינו מטהר אלא תשבעה שבעה נהן זבה אבל ר' ימים אחר י"ל יום ואם מתחלתם י"ל אחרים שהם ימי זיבה וא"כ לדידיה נמי לעולם קשיי מטהר דראויין לספירה אחר י"ל ואם דאתה אי אף אבילתו עמאה לרב ולרב אדא טהורה דראויין לספירת אחר ר' ימים אחר י"ל יום ואם מתחלתם י"ל אחרים שהם ימי זיבה וא"כ לדידיה נמי לעולם קשיי מטהר דראויין לספירה